

gaa ned i det daarligste Aar til 4 Millioner og gaa derefter op nu til 12 Millioner dels paa Grund af de gode Tider og dels paa Grund af de ny Trafikskatter, som andrage henved 4 Millioner Kr. Hvis jeg derfor skal rose den højtærede Finansminister, bliver det ikke, fordi Indtægterne ere blevne saa høje, men fordi — og det kan være en god Ting hos en Finansminister — han i det Øjeblik, vi i 1901—02 stode under Pres af det meget daarlige Aar og følte, at Statskassen var helt tom, under denne Depressionsstemning, som var over Rigsdagen, fik Rigsdagen og Befolkningen til at gaa med til en Forøgelse af Trafikskattene til et Beløb af 4 Millioner Kr. Det var deri, den højtærede Finansministers Fortjeneste bestod. Og De maa huske, at for saa vidt bliver Fortjenesten noget indirekte, som det jo er Befolkningen, der er kommen til at udrede disse ny Skatter.

Naar vi nu se paa dette Statsregnskab for 1903—04, som er bleven omdelt, saa er der, som sagt, et betydelig mindre Forbrug, end der er blevet bevilget. Paa Indtægtsiden vil jeg dog omtale, at Statsbanerne have sparet $1\frac{3}{4}$ Mill., deraf en stor Del paa Vedligeholdelseskontoerne og Materialkontoen. Jeg skal sammenholde hermed, at paa § 27 II. er der bevilget et Beløb paa 2 Mill. Kr. til nyt Materiel, og det paa en Tid, hvor hele Handelsstanden forlangte og ønskede nyt Materiel. Men denne Bevilling er ikke bleven brugt; der er kun blevet brugt $\frac{1}{3}$ deraf, nemlig 600,000 Kr., saa jeg er ikke helt sikker paa, om denne Sparsommelighed paa Statsbanernes ordinære Budget er i den Grad rosværdig, særlig da den kommer paa Konti, hvor der i Forvejen var et almindeligt Ønske om, at der skulde have været noget større Udgifter. Jeg skal i øvrigt kun om dette Sparesystem sige, at der har det ærede Medlem for Slagelse (Lange) i Gaar i et udmærket Foredrag illustreret det meget nøje, saa det behøver ingen anden herefter at tale om. Jeg skal kun sige, at jeg glædede mig over den Maade, hvorpaa min Meningsfælle tog den Sag. Havde det været før Systemskiftet, f. Eks. under Ministeriet Sehested, kunde De være sikre paa, at De i de dertil egnede Blade vilde have set store Overskrifter som f. Eks.: Trafikbaronen behandler Statsbanernes Embedsmænd, som han vilde behandle sine Røgttere. Nu er det imidlertid det ny System; nu siges der intet saadant fra de Herrers Side, og jeg glæder mig meget over, at det ærede Medlem for Slagelse ikke er gaaet samme Vej, men har taget

det meget loyalt og meget fair og lægger Skylden ikke blot paa den højtærede Finansminister, men i en højere Grad der, hvor den i Virkeligheden skal ligge. Jeg er saa meget mere glad for det, som jeg altid har været en Modstander af den Politik at ophidse Statsfunktionærerne mod den siddende Regering. Jeg har aldrig troet, at det var rigtig og klog Politik; jeg tror, at vi alle maa have den Mening, at Statsfunktionærerne skulle have en ordentlig Løn, en fair Løn for et fair Arbejde, men vi vide alle, at der kan komme Tilfælde, hvor 2 Mand er for meget og 1 Mand for lidt, og derfor tror jeg, som sagt, at det vil være meget uheldigt at anvende Statsfunktionærerne som Stødbukke mod Regeringen paa samme Maade, som Flertallet gjorde i gamle Dage. Derfor er jeg saa dobbelt glad over den kloge Maade, hvorpaa min ærede Meningsfælle tog denne Sag.

Med Hensyn til Udgifterne paa Statsregnskabet er der brugt $1\frac{3}{4}$ Million mere, end der er bevilget paa forskellige Konti, nemlig til Alderdomsforsørgelse, Fiskeriulykkesforsikring, Sindsygevæsenet, Lærerlønninger og Krigsministeriet. Men til Gengæld er der paa andre Poster brugt 9 Mill. Kr. mindre, end der er bevilget. Jeg skal her ikke undersøge, hvorvidt disse Beparelser ere rigtige eller ej, men jeg vil kun sige, at her igennem rejser der sig et konstitutionelt Spørgsmaal, som jeg imidlertid er klar paa, hvorledes det skal besvares, hvis jeg skulde besvare det. Det er det Spørgsmaal, hvorvidt en Bevilling for Finansministeren medfører en Ret til at bruge den, eller giver ham en Pligt til at bruge den. Jeg mener, at den højtærede Minister her igennem ved ikke at bruge 12 pCt. af de foreslaaede Udgifter har erklæret for sin Part — og jeg kan være meget tilfreds med det —, at en Bevilling fra Rigsdagen ikke betyder en Pligt, men kun en Ret til at bruge den. Jeg skal i øvrigt nu ikke sammenligne Regnskaber og Bevillinger. Det er jo altid ret misvisende at sammenligne Regnskab og Bevilling, al den Stund man jo ved at forlange meget mere, end man vil bruge, og ved at anslaa Indtægterne efter meget daarlige Aar vil være i Stand til at faa et tilsyneladende heldigt Resultat. Jeg tror, at Regnskabet for Finansaaret 1903—04 skal sammenlignes med Regnskabet for det foregaaende Aar; i saa Fald vil Glæden ikke være saa stor som hos det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og det ærede Medlem for Nørre-